

HRVATSKA NARODNA BANKA

Obavijest Hrvatske narodne banke o novom Zakonu o platnom prometu i novom Zakonu o elektroničkom novcu

Objavljeno: 2.8.2018.

UVOD

Donošenjem novog **Zakona o platnom prometu** i novog **Zakona o elektroničkom novcu** Republika Hrvatska ispunila je obvezu prenošenja u svoj pravni poredak Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ.

I. ZAKON O PLATNOM PROMETU

Zakon o platnom prometu (u nastavku teksta: novi Zakon) objavljen je u "Narodnim novinama", br. 66/2018. od 20. srpnja 2018., a stupio je na snagu 28. srpnja 2018.

Novi Zakon stavlja izvan snage stari Zakon o platnom prometu (NN, br. 133/2009 i 136/2012, u nastavku teksta: stari Zakon).

Novim se Zakonom uređuju platne usluge i njihovi pružatelji, obveze pružatelja platnih usluga, prava i obveze korisnika platnih usluga, institucije za platni promet / male institucije za platni promet i platni sustavi.

Platne usluge

Platne usluge uređene novim Zakonom jesu:

1. polaganje gotovog novca na račun za plaćanje, uključujući vođenje računa za plaćanje
2. podizanje gotovog novca s računa za plaćanje, uključujući vođenje računa za plaćanje
3. izvršenje platnih transakcija (kreditni transfer, izravno terećenje, kartične transakcije)
4. izvršenje platnih transakcija u kojima su novčana sredstva pokrivena kreditnom linijom za korisnika platnih usluga (kreditni transfer, izravno terećenje, kartične transakcije)
5. izdavanje platnih instrumenata i/ili prihvaćanje platnih transakcija
6. novčane pošiljke
7. usluge iniciranja plaćanja i
8. usluge informiranja o računu.

Pružatelji platnih usluga

U skladu sa starim Zakonom platne usluge u Republici Hrvatskoj, osim kreditnih institucija (banaka) i Hrvatske narodne banke, mogu pružati i institucije za platni promet i institucije za elektronički novac, uz ishodaenje odobrenja Hrvatske narodne banke.

Platne usluge u Republici Hrvatskoj mogu pružati i institucije koje su odobrenje dobile od nadležnih tijela drugih država članica EU-a.

Novim Zakonom uređeno je da platne usluge također mogu pružati i novi pružatelji platnih usluga – pružatelji usluge iniciranja plaćanja i pružatelji usluge informiranja o računu.

Osnovne novine sadržane u novom Zakonu o platnom prometu jesu sljedeće:

- U regulatorni okvir platnog prometa uvode se dvije nove platne usluge koje se zasnivaju na internetskim i mobilnim rješenjima, i to: usluga iniciranja plaćanja i usluga informiranja o računu. Ostale platne usluge definirane novim Zakonom bile su uređene i starim Zakonom.
- Novi Zakon uvodi nove pružatelje platnih usluga, i to pružatelje usluge iniciranja plaćanja (engl. *Payment Initiation Service Provider*, PISP) i pružatelje usluge informiranja o računu (engl. *Account Information Service Provider*, AISP) koji se, u odnosu na banku i korisnika platnih usluga, pojavljuju u funkciji tzv. treće strane i čije se usluge zasnivaju na pristupu računima za plaćanje koje vode banke i koji su dostupni online (preko internetskog ili mobilnog bankarstva). Uvođenjem novih pružatelja platnih usluga potiče se konkurentnost na tržištu platnih usluga te se omogućuje daljnji razvoj inovativnoga mobilnog i internetskoga platnog prometa.
- Platna usluga 7. iz starog Zakona (izvršenje platnih transakcija preko mobilnih uređaja ili sličnog sredstva) više nije izdvojena kao samostalna usluga u popisu platnih usluga, već se smatra jednim od oblika platne usluge izvršenja platnih transakcija (platna usluga 3. ili 4.).
- Detaljnije su uređene aktivnosti koje se ne smatraju platnim uslugama kao što su npr. usluge kolektivne kupnje, usluge isplate gotovog novca na tzv. nezavisnim bankomatima te trgovinske kartice kojima se može koristiti u tzv. ograničenoj mreži (npr. za kupnju naftnih derivata, kupnju u pojedinim trgovinama i trgovačkim lancima i slično).
- Povećani su zahtjevi sigurnosti za iniciranje i obradu elektroničkih plaćanja (pouzdana autentifikacija klijenta i obvezna sigurna komunikacija između pružatelja platnih usluga) koji se primjenjuju na sve pružatelje platnih usluga. Sve platne usluge koje se nude elektroničkim putem moraju se izvršavati na siguran način uz korištenje tehnologija kojima se može osigurati pouzdana autentifikacija korisnika platnih usluga i smanjiti, do najveće moguće mjere, eventualne rizike prijevare. Platne usluge koje se nude preko interneta ili drugih kanala na daljinu uključuju autentifikaciju transakcija dinamičkim kôdovima kako bi korisnik platnih usluga u svakom trenutku bio svjestan iznosa transakcije čije izvršenje odobrava i siguran u identitet primatelja plaćanja kojemu želi platiti.
- Novim Zakonom propisani su dodatni zahtjevi koji moraju biti ispunjeni kod izdavanja odobrenja za pružanje platnih usluga institucijama za platni promet, a koji se uglavnom

odnose na povećanje sigurnosti plaćanja. Institucije za platni promet koje posluju na osnovi odobrenja za pružanje platnih usluga izdanog prema odredbama starog Zakona trebaju u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu novog Zakona uskladiti svoje poslovanje s novim sigurnosnim zahtjevima iz novog Zakona.

- Novi Zakon uvodi pojam male institucije za platni promet koja smije pružati jednu platnu uslugu ili više platnih usluga u skladu s rješenjem Hrvatske narodne banke, i to isključivo na području Republike Hrvatske.

Zbog interesa javnosti i važnosti primjene odredbi novog Zakona, u nastavku teksta dajemo pregled odgovora na osnovna pitanja o sadržaju koji je uređen novim Zakonom. Pritom je naglasak stavljen na područja koja u odnosu na stari Zakon čine novine.

AKTIVNOSTI KOJE SE NE SMATRAJU PLATNIM USLUGAMA (ISKLJUČENJA OD PRIMJENE ZAKONA O PLATNOM PROMETU)

1. Hoće li se prema novom Zakonu plaćanja trgovinskim karticama koje se mogu upotrebljavati samo unutar npr. određenoga trgovinskog lanca ili trgovačkog centra smatrati platnom uslugom?

Kao i u starom Zakonu, platnim uslugama ne smatraju se usluge koje se temelje na platnim instrumentima koji se upotrebljavaju samo ograničeno i koji omogućuju imatelju stjecanje robe ili usluga samo u prostorijama izdavatelja ili unutar ograničene mreže pružatelja ili se mogu upotrebljavati samo za stjecanje vrlo ograničenog izbora robe ili usluga.

Dakle, plaćanje trgovinskom karticom koja se može upotrebljavati samo u ograničenim okolnostima (npr. samo u određenom trgovinskom lancu ili trgovačkom centru) ne smatra se platnom uslugom, što znači da se na trgovinske kartice koje zadovoljavaju uvjete za isključenje ne primjenjuje Zakon te nije potrebno odobrenje Hrvatske narodne banke za pružanje platnih usluga.

Međutim, novim je Zakonom propisana obveza pružatelja usluga koji se koriste navedenim isključenjem da obavijeste Hrvatsku narodnu banku ako ukupna vrijednost platnih transakcija izvršenih tim karticama u prethodnih 12 mjeseci premaši iznos od 7.500.000,00 kuna.

Budući da se na kartice koje se izdaju u "ograničenoj mreži" ne primjenjuju odredbe Zakona o platnom prometu, korisnici takvih kartica ne mogu ostvarivati svoja prava iz Zakona koja imaju korisnici platnih kartica koje izdaju ovlašteni pružatelji platnih usluga.

Popis izdavatelja kartica u "ograničenoj mreži" koji su obavijestili Hrvatsku narodnu banku o tome da je ukupna vrijednost platnih transakcija u prethodnih 12 mjeseci premašila iznos od 7.500.000,00 kuna objavljuje se u registru koji vodi Hrvatska narodna banka i u središnjem registru koji vodi Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

2. Smatraju li se prema novom Zakonu plaćanja za digitalni sadržaj ili glasovne usluge preko telekom operatera platnom uslugom?

Prema novom Zakonu platne transakcije koje telekom operater, uz pružanje elektroničke komunikacijske usluge, provodi za svoje korisnike, smatrat će se platnim uslugama.

Međutim, platne transakcije koje se obavljaju preko elektroničkih uređaja za kupnju digitalnog sadržaja i glasovnih usluga te u dobrotvorne svrhe ili za kupnju karata neće se smatrati platnim transakcijama ako iznos pojedinačne platne transakcije ne prelazi 375,00 kuna te ako ukupni mjesečni iznos za takva plaćanja po korisniku nije viši od 2.250,00 kuna.

3. Koji su primjeri digitalnog sadržaja, glasovnih usluga i elektroničkih karata koji se plaćaju preko telekom operatera?

Primjeri digitalnog sadržaja i glasovnih usluga jesu: preuzimanje videa, glazbe i igara, informacije kao što su vrijeme, novosti, sportski rezultati, televizijsko i radijsko glasovanje i sl. Elektroničkim kartama omogućuje se i olakšava isporuka usluga koje bi potrošači inače kupili kao karte u papirnatom obliku i uključuju npr. prijevoz, zabavu, parking i ulaznice.

4. Hoće li prema novom Zakonu plaćanja SMS porukama za prijevoz i parking i nadalje biti platne usluge?

Prema novom Zakonu kupnja elektroničkih karata za plaćanje prijevoza ili parkinga SMS porukama smatrat će se i nadalje platnim uslugama.

Međutim, ako se plaćanja za određene kategorije (digitalni sadržaj, glasovne usluge, elektroničke karte i donacije) po pojedinom korisniku provode unutar propisanih vrijednosnih ograničenja za primjenu isključenja (375,00 kuna po platnoj transakciji i 2.250,00 kuna ukupno mjesečno po korisniku), tada se takva plaćanja, uključujući plaćanja SMS porukama za prijevoz ili parking, neće smatrati platnim uslugama.

5. Hoće li plaćanja SMS porukama za kupnju fizičke robe ili usluga i nadalje biti platne usluge?

Isključenje za telekom operatere iz novog Zakona koje se može primijeniti na određene kategorije plaćanja koja se provode unutar propisanih vrijednosnih ograničenja nije primjenjivo na plaćanja za kupnju fizičke robe ili usluga. Slijedom navedenog, platne transakcije koje provodi telekom operater za kupnju fizičke robe ili usluga (npr. kupnja hrane ili pića na samoposlužnom uređaju preko SMS poruka) i nadalje će se smatrati platnim uslugama.

6. Kako će potrošači znati koji telekom operateri posluju unutar propisanih vrijednosnih ograničenja (čije se usluge plaćanja ne smatraju platnim uslugama)?

Popis telekom operatera koji provode platne transakcije unutar propisanih vrijednosnih ograničenja za primjenu isključenja objavljuje se u registru koji vodi Hrvatska narodna banka i u središnjem registru koji vodi Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

7. Hoće li primjenom novog Zakona usluge isplate gotovog novca na tzv. nezavisnim bankomatima postati platne usluge?

Prema novom Zakonu, kao i prema starom Zakonu o platnom prometu, usluge isplate gotovog novca na bankomatu osim pružatelja platnih usluga (banke i druge ovlaštene institucije) mogu pružati i druge tvrtke kao takozvanu uslugu nezavisnog bankomata. Takve tvrtke mogu pružati uslugu isplate gotovog novca na bankomatu bez obveze dobivanja posebnog odobrenja od Hrvatske narodne banke za pružanje platnih usluga, ali moraju se pridržavati propisa kojima je uređeno postupanje s gotovim novcem (sigurnost, kontrola kvalitete novčanica i dr.).

Novim je Zakonom takvim tvrtkama propisana obveza informiranja korisnika o naknadama, i to prije i nakon podizanja gotovog novca na bankomatu.

NOVE PLATNE USLUGE

8. Koje nove platne usluge donosi novi Zakon?

Nove usluge koje uvodi novi Zakon jesu **usluga iniciranja plaćanja i usluga informiranja o računu**.

Uvođenjem novih usluga korisnicima platnih usluga omogućuju se inovativne usluge koje nude pružatelji usluga treće strane (npr. FinTech poduzeća), a njima su obuhvaćena rješenja za plaćanje i alati za upravljanje osobnim financijama koji objedinjuju informacije s različitih računa. Ove nove usluge već se neko vrijeme pružaju u nekim državama članicama EU-a, a sada su uređene zakonodavnim okvirom EU-a kako bi se osigurala jednaka pravila za sve sudionike na jedinstvenom tržištu.

9. Tko može biti pružatelj novih platnih usluga i pod kojim uvjetima?

Osim novih pružatelja, pružatelji novih platnih usluga mogu biti i postojeći pružatelji platnih usluga (kreditne institucije – banke, institucije za elektronički novac ili institucije za platni promet). Kreditne institucije ne trebaju posebno odobrenje za pružanje novih platnih usluga, dok postojeće institucije za elektronički novac i institucije za platni promet koje namjeravaju pružati nove platne usluge moraju za to prethodno dobiti odobrenje nadležnog tijela.

Što se tiče novih pružatelja platnih usluga, u slučaju namjere pružanja samo usluge iniciranja plaćanja potencijalni pružatelj te usluge treba dobiti odobrenje za pružanje platnih usluga u svojstvu institucije za platni promet od Hrvatske narodne banke.

U slučaju namjere pružanja samo usluge informiranja o računu potencijalni pružatelj te usluge treba dobiti rješenje o upisu u registar kod Hrvatske narodne banke kao registrirani pružatelj usluge informiranja o računu.

10. Kada novi pružatelji platnih usluga osnovani na području drugih država članica EU-a mogu u Republici Hrvatskoj početi pružati svoje usluge?

Pružatelji usluge iniciranja plaćanja i pružatelji usluge informiranja o računu osnovani na području EU-a mogu u Republici Hrvatskoj početi pružati svoje usluge nakon što je proveden postupak tzv. *passportinga* (notifikacije o prekograničnom pružanju platnih usluga), odnosno nakon što je

nadležno tijelo države članice EU-a u kojoj je pružatelj platne usluge osnovan obavijestilo Hrvatsku narodnu banku o namjeri pružanja tih usluga na teritoriju Republike Hrvatske.

11. Moraju li banke omogućiti novim pružateljima platnih usluga pristup računima za plaćanje koje one vode?

Da. Odredbama novog Zakona osigurano je pravo korisnika platnih usluga na korištenje usluge iniciranja plaćanja i usluge informiranja o računa. S tim u vezi, propisana je obveza pružatelja platnih usluga koji vodi račun (banka) da pružateljima usluge iniciranja plaćanja odnosno pružateljima usluge informiranja o računu, uz izričitu suglasnost korisnika, omogući pristup računima koje banka vodi. Obveza banaka odnosi se samo na račune za plaćanje korisnika koji su dostupni *online*, odnosno koji se koriste internetskim ili mobilnim bankarstvom, i to samo ako je korisnik platnih usluga dao izričitu suglasnost za takve usluge.

12. Smiju li pružatelji novih platnih usluga prenositi novčana sredstva korisnika platnih usluga?

Pružatelji usluge iniciranja plaćanja i pružatelji usluge informiranja o računu za potrebe pružanja tih usluga nikada ne dolaze u posjed novčanih sredstava korisnika platnih usluga.

13. Što je mala institucija za platni promet i koje platne usluge može pružati?

Mala institucija za platni promet uređena je novim Zakonom o platnom prometu. Riječ je o pružatelju platnih usluga za čije su osnivanje i poslovanje propisani manji kapitalni zahtjevi nego za instituciju za platni promet, ali uz određena ograničenja, među kojima izdvajamo sljedeća:

- smije pružati platne usluge isključivo na području Republike Hrvatske
- smije pružati samo određene platne usluge (usluge od 3. do 6. iz Zakona – izvršenje platnih transakcija, izdavanje platnih instrumenata i prihvaćanje platnih transakcija, novčane pošiljke) u skladu s rješenjem Hrvatske narodne banke
- ne smije pružati nove platne usluge – usluge iniciranja plaćanja i usluge informiranja o računu.

14. Postoji li službeni popis pružatelja platnih usluga?

Na internetskoj stranici Hrvatske narodne banke dostupan je:

1. Registar pružatelja platnih usluga i izdavatelja elektroničkog novca
2. Popis institucija za platni promet iz drugih država članica koje pružaju platne usluge u RH.

USLUGA INICIRANJA PLAĆANJA (PIS)

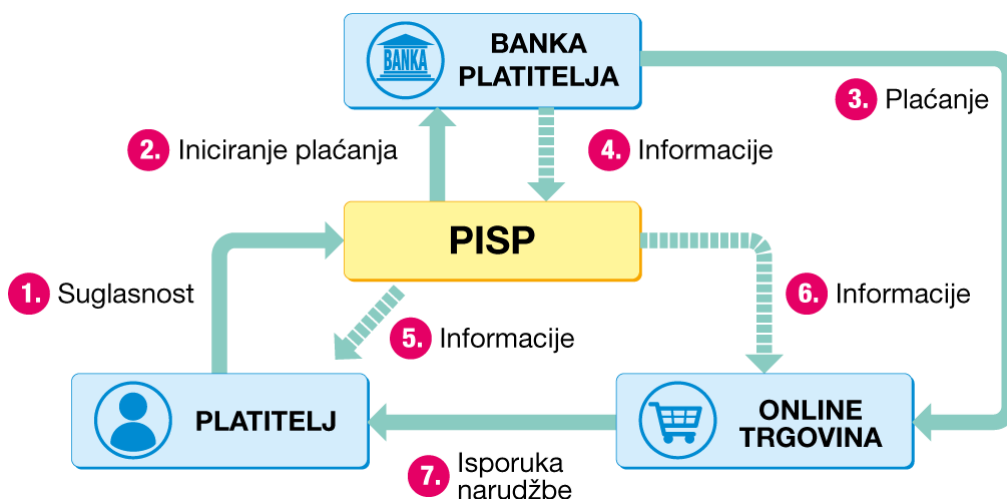
15. Što je usluga iniciranja plaćanja?

Usluga iniciranja plaćanja (engl. *Payment Initiation Service*, PIS) jest usluga koja korisnicima omogućuje da preko interneta ili mobilnih aplikacija iniciraju platne transakcije na teret svog računa za plaćanje u banci preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja (engl. *Payment Initiation Service Provider*, PISP). Banka koja vodi račun dužna je PISP-u dati informacije o iniciranju plaćanja, koje PISP prosljeđuje platitelju i primatelju plaćanja (trgovcu). Uslugom iniciranja plaćanja primatelju plaćanja pruža se sigurnost da je plaćanje uspješno inicirano, kao i da će biti izvršeno, kako bi se na taj način osigurali preduvjeti za isporuku kupljene robe ili usluge bez nepotrebne odgode.

16. Koji je konkretan primjer plaćanja korištenjem usluge iniciranja plaćanja (PIS)?

Kupac (platitelj) kupuje robu ili uslugu preko interneta i kao kanal plaćanja (umjesto npr. kartičnog plaćanja) bira pružatelja usluge iniciranja plaćanja (PISP). PISP na osnovi suglasnosti platitelja inicira plaćanje za obavljenju kupnju s platiteljeva računa u banci. PISP dostavlja web-trgovcu potvrdu da je plaćanje inicirano i na taj su način osigurani preduvjeti za trenutačnu isporuku kupljene robe ili usluge.

Primjer: Kupnja putem interneta ili preko raznih rješenja na mobilnim aplikacijama

Tijek iniciranja platne transakcije putem PISP-a:

1. Na internetskoj stranici trgovca platitelj kao kanal plaćanja za kupljenu robu ili uslugu odabire PISP i daje mu svoju suglasnost za iniciranje plaćanja.
2. PISP prenosi banci platitelja nalog za plaćanje s podacima potrebnima za iniciranje plaćanja (podaci o platitelju, naziv trgovine – primatelja plaćanja, broj računa primatelja plaćanja, iznos kupnje) i suglasnost platitelja.
3. Banka u skladu s primljenim nalogom zadaje platnu transakciju na teret računa platitelja u korist računa web-trgovca.
4. Banka informira PISP o uspješnom iniciranju platne transakcije.
5. Platitelj prima od PISP-a informacije o iniciranju platne transakcije.
6. Web-trgovac prima od PISP-a potvrdu da je nalog za plaćanje uspješno iniciran.
7. Web-trgovac može odmah započeti s isporukom narudžbe platitelju.

PRUŽATELJ USLUGE INICIRANJA PLAĆANJA (PISP)

17. Tko je pružatelj usluge iniciranja plaćanja (PISP)?

To je bilo koji pružatelj platnih usluga koji pruža uslugu iniciranja plaćanja. PISP može biti novi pružatelj platnih usluga, ali i kreditna institucija, institucija za platni promet ili institucija za elektronički novac.

18. Tko se može koristiti uslugom iniciranja plaćanja?

Korisnik platnih usluga koji se želi koristiti uslugom iniciranja plaćanja mora imati mogućnost zadavanja platne transakcije *online*, odnosno imati s bankom ugovorenu neku od *online* usluga (internetsko ili mobilno bankarstvo). Korisnici usluge iniciranja plaćanja mogu biti pravne i fizičke osobe.

Za potrebe iniciranja plaćanja preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja (PISP) korisnik platnih usluga daje PISP-u podatke koji su potrebni za pružanje usluge iniciranja plaćanja koji mogu uključivati i personalizirane sigurnosne vjerodajnice (npr. lozinka, PIN).

19. Može li pružatelj usluge iniciranja plaćanja pristupiti računu za plaćanje potrošača bez njegova pristanka?

Ne. Pružatelj usluge iniciranja plaćanja (PISP) smije inicirati platnu transakciju na teret računa za plaćanje korisnika platnih usluga samo uz izričitu suglasnost korisnika platnih usluga.

20. Hoće li banke davati pružateljima usluge iniciranja plaćanja informacije o stanju na računu korisnika platnih usluga?

Pružatelj usluge iniciranja plaćanja pri iniciranju plaćanja primit će od banke platitelja samo informaciju o raspoloživosti pokrića na računu za izvršenje plaćanja (odgovor da/ne koji ne smije sadržavati informaciju o stanju na računu).

21. Kome se potrošač treba obratiti ako je plaćanje inicirano preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja neautorizirano, nije izvršeno ili je izvršeno neuredno (npr. pogrešan iznos)?

U slučaju neautorizirane, neizvršene ili neuredno izvršene platne transakcije koja je inicirana preko pružatelja usluge iniciranja plaćanja korisnik platnih usluga treba se obratiti svojoj banci u kojoj ima račun za plaćanje s kojega je inicirana platna transakcija. Banka je u tom slučaju, u skladu sa zakonskim odredbama, dužna vratiti platitelju iznos neautorizirane, neizvršene odnosno neuredno izvršene platne transakcije te dovesti platiteljev račun u stanje koje bi odgovaralo stanju tog računa da platna transakcija nije bila izvršena.

22. Što korisniku znači uvođenje novog pružatelja platnih usluga kao što je PISP?

Pružatelji usluge iniciranja plaćanja omogućit će korisnicima platnih usluga nove kanale zadavanja plaćanja primjenjujući inovativne tehnologije te će tako korisnici imati veću mogućnost izbora među različitim vrstama platnih usluga i pružatelja platnih usluga. Pružatelji usluge iniciranja plaćanja pomažu korisnicima pri iniciranju kreditnih transfera s računa za plaćanje korisnika koji se vodi u banci i bez odgode informiraju trgovca o iniciranom plaćanju te na taj način osiguravaju preduvjete za trenutnu isporuku robe ili usluga. Na taj će način kupnja na internetu ili preko raznih rješenja na mobilnim aplikacijama biti omogućena i korisnicima koji nemaju platne kartice ili se njima ne žele koristiti.

Korisnici platnih usluga moraju voditi računa o tome da svoje personalizirane sigurnosne vjerodajnice (npr. loznika, PIN), koje im je banka izdala za zadavanje platnih transakcija preko internetskog/mobilnog bankarstva, čuvaju i ne otkrivaju osobama koje nisu ovlašteni pružatelji platnih usluga.

USLUGA INFORMIRANJA O RAČUNU (AIS)

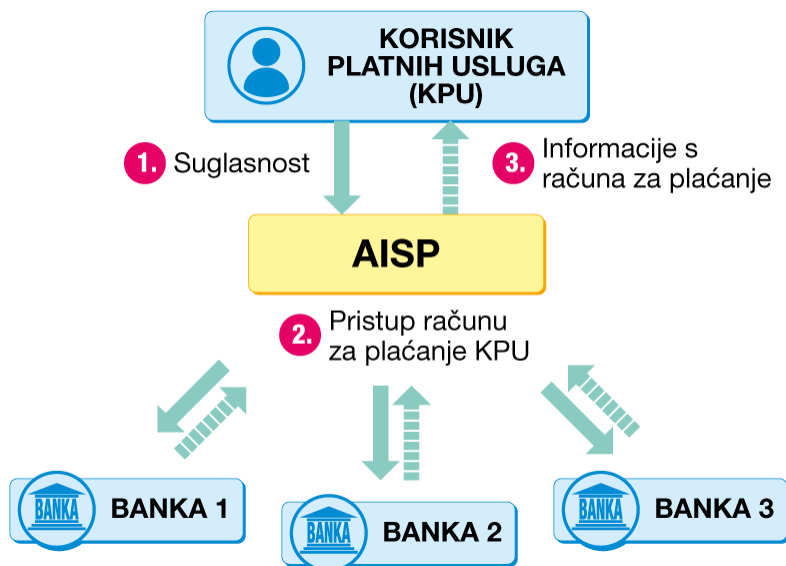
23. Što je usluga informiranja o računu?

Usluga informiranja o računu (engl. *Account Information Service, AIS*) jest usluga koja korisniku platnih usluga omogućuje da, preko interneta ili mobilne aplikacije, na jednom mjestu dobije informacije sa svojih računa za plaćanje koji su dostupni *online* i koji su otvoreni kod jedne ili više banaka. Usluga informiranja o računu pokriva cijeli spektar usluga koje se zasnivaju na informacijama o platnim transakcijama korisnika, stanjima na računu, navikama plaćanja i slično. Spomenuta usluga omogućit će korisniku kvalitetniju analizu informacija povezanih s njegovim računom ili npr. agregiranje podataka s više računa kod jedne banke ili više banaka.

24. Koji je primjer korištenja usluge informiranja o računu (AIS)?

Za potrebe praćenja svojih navika potrošnje te planiranja izdataka i štednje, korisnik platnih usluga traži od pružatelja usluge informiranja o računu (engl. *Account Information Service Provider, AISP*) redovito dostavljanje agregiranih informacija sa svih svojih računa za plaćanje otvorenih kod više različitih banaka, uključujući informacije o platnim transakcijama povezanima s tim računima.

Primjer: Korištenje usluge AIS za dobivanje informacija sa svih računa KPU-a kod više banaka

Tijek dobivanja informacija putem AISP-a:

1. Korisnik platnih usluga daje AISP-u suglasnost za pristup informacijama s njegovih računa za plaćanje i podatke potrebne za pristup internetskom bankarstvu.
2. AISP prosljeđuje banci enkriptirane podatke potrebne za pristup internetskom bankarstvu i nakon uspješne provjere podataka banka omogućuje AISP-u pristup računima za plaćanje.
3. AISP preuzima tražene informacije s računa za plaćanje i dostavlja ih korisniku platnih usluga u skladu s njegovim zahtjevom.

PRUŽATELJ USLUGE INFORMIRANJA O RAČUNU (AISP)

25. Tko je pružatelj usluge informiranja o računu (AISP)?

To je bilo koji pružatelj platne usluge koji pruža uslugu informiranja o računu. AISP može biti novi pružatelj platnih usluga, ali i već postojeća kreditna institucija, institucija za platni promet ili institucija za elektronički novac.

26. Tko se može koristiti uslugom informiranja o računu?

Korisnik platnih usluga koji se želi koristiti uslugom informiranja o računu mora imati mogućnost pristupa svom računu za plaćanje *online*, odnosno imati s bankom ugovorenu neku od *online* usluga (internetsko ili mobilno bankarstvo). Korisnici usluge informiranja o računu mogu biti pravne i fizičke osobe.

Za potrebe dobivanja informacija o računu preko pružatelja usluge informiranja o računu (AISP) korisnik platnih usluga daje AISP-u podatke koji su potrebni za pružanje usluge informiranja o računu, koji mogu uključivati i personalizirane sigurnosne vjerodajnice (npr. lozinka, PIN).

27. Može li pružatelj usluge informiranja o računu pristupiti računu za plaćanje bez pristanka korisnika platnih usluga?

Ne. Pružatelj usluge informiranja o računu (AISP) smije pristupiti računima korisnika platnih usluga samo uz izričitu suglasnost korisnika platnih usluga.

28. Ako korisnik ima više računa za plaćanje otvorenih kod jedne banke ili više banaka, kojim informacijama AISP može pristupiti i u koju se svrhu smije koristiti prikupljenim informacijama?

Ako korisnik ima više računa za plaćanje otvorenih kod jedne banke ili više banaka, pružatelj usluge informiranja o računu smije pristupiti samo onim računima za plaćanje koje je izričito odredio korisnik platnih usluga i samo onim informacijama s računa koje je korisnik od njega izričito zatražio.

Tako prikupljene podatke pružatelj usluge informiranja o računu smije upotrebljavati i pohranjivati isključivo u svrhu obavljanja usluge informiranja o računu, i to u skladu s pravilima o zaštiti podataka.

29. Što korisniku platnih usluga znači uvođenje novog pružatelja platnih usluga kao što je AISP?

Pružatelji usluge informiranja o računu (AISP) omogućit će korisnicima nove kanale informiranja o računu za plaćanje i olakšan pristup informacijama s računa za plaćanje.

Korisnici ove platne usluge, a osobito oni korisnici koji imaju više računa za plaćanje otvorenih kod više banaka, imat će uvid u svoju cjelokupnu financijsku situaciju vezanu uz račune za plaćanje na jednom mjestu, što će im omogućiti bolje upravljanje osobnim financijama. Ujedno, pružatelji usluge informiranja o računu često korisnicima usluga omogućuju i dodatne usluge (upravljanje financijama, savjetovanje o potrošnji, upućivanje na moguće uštede i slično). Korisnicima ove usluge bit će također omogućeno brzo i jednostavno dobivanje jednokratnih bonitetnih izvješća.

Korisnici platnih usluga moraju voditi računa o tome da svoje personalizirane sigurnosne vjerodajnice (npr. lozinka, PIN), koje im je banka izdala za pristup računu preko internetskog odnosno mobilnog bankarstva, čuvaju i ne otkrivaju osobama koje nisu ovlašteni pružatelji platnih usluga.

POVEĆANI ZAHTJEVI SIGURNOSTI

30. Na što se primjenjuju povećani zahtjevi sigurnosti?

Novi Zakon propisuje obveznu primjenu zajedničkih i sigurnih otvorenih standarda komunikacije između pružatelja platnih usluga koji vodi račun, pružatelja usluge iniciranja plaćanja, pružatelja usluge informiranja o računu, platitelja, primatelja plaćanja i drugih pružatelja platnih usluga u vezi s pružanjem i uporabom platnih usluga.

Zakon uvodi stroge zahtjeve sigurnosti za iniciranje i obradu elektroničkih platnih transakcija koji se primjenjuju na sve pružatelje platnih usluga, uključujući nove pružatelje platnih usluga.

Pružatelji platnih usluga bit će obvezni primjenjivati pouzdanu autentifikaciju klijenta kad korisnik

platnih usluga inicira elektroničku platnu transakciju ili kad pristupa svojem računu s udaljenosti. Za elektroničke platne transakcije s udaljenosti bit će obvezna primjena pouzdane autentifikacije klijenta koja uključuje dinamičku vezu između iznosa transakcije i računa primatelja plaćanja kako bi se minimizirali rizici pogreške ili prijevare.

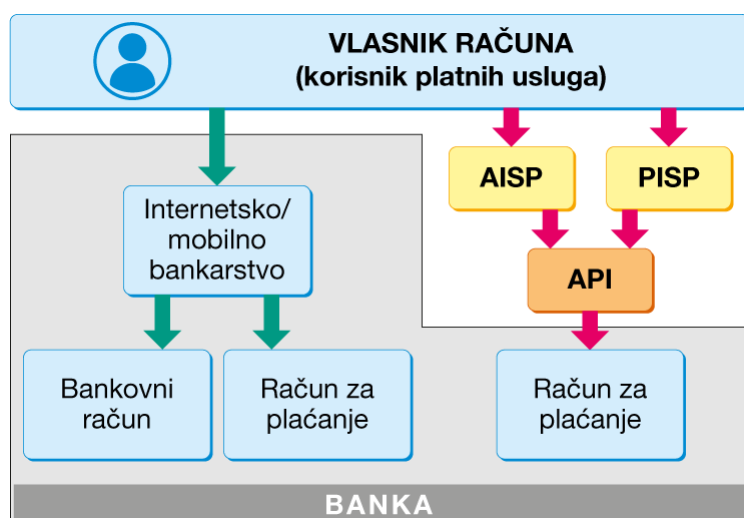
Veći zahtjevi sigurnosti pridonijet će smanjivanju rizika od prijevare za sva nova i za tradicionalna sredstva plaćanja, posebice kod *online* plaćanja, te zaštiti povjerljivosti financijskih podataka korisnika.

31. Što je *Application Programming Interface* (API)?

API (engl. *Application Programming Interface*) jest komunikacijsko sučelje za pristup digitalnim podacima odnosno aplikacijski protokol koji omogućuje razmjenu podataka između dva informacijska sustava.

Kako bi se osigurala sigurna komunikacija trećih strana i banaka, banke će morati implementirati najmanje jedno sučelje za zajedničku i sigurnu komunikaciju. Takvo će sučelje imati implementiran odgovarajući API za siguran pristup informacijama o računu za plaćanje korisnika platnih usluga vanjskim pružateljima usluga (trećim stranama) kao što su pružatelji usluge iniciranja plaćanja (PISP) i pružatelji usluge informiranja o računu (AISP).

Pristup PISP/AISP računima u bankama preko API-ja

PISP i AISP će preko API-ja imati isključivo pristup informacijama s računa za plaćanje koje je korisnik platnih usluga tražio i u skladu sa suglasnosti koju im je korisnik dao. Slijedom navedenog, PISP i AISP neće imati puni pristup podacima koji su korisniku platnih usluga dostupni na internetskom bankarstvu.

Načela koja moraju biti zadovoljena pri kreiranju komunikacijskog sučelja za pristup informacijama s računa za plaćanje definirana su u Uredbi (EU) br. 2018/389.

32. Što su elektroničke platne transakcije i po čemu se razlikuju od elektroničkih platnih transakcija s udaljenosti?

Elektroničke platne transakcije jesu platne transakcije inicirane i izvršene na način koji uključuje korištenje elektroničke platforme ili uređaja. Elektronička platna transakcija jest svako kartično plaćanje, kreditni transfer, plaćanje mobitelom i dr. koje je inicirano i izvršeno na način koji uključuje korištenje elektroničke platforme ili uređaja. Kad se elektroničke platne transakcije iniciraju preko POS uređaja u dućanu ili mobitela korištenjem NFC tehnologije, nije riječ o platnim transakcijama s udaljenosti.

Kod platne transakcije s udaljenosti također je riječ o elektroničkim platnim transakcijama, ali propisan je i dodatni kriterij da se takve transakcije izvršavaju preko interneta ili uređaja koji se koriste za komunikaciju na daljinu. Platne transakcije s udaljenosti posebno su definirane jer zbog samog načina iniciranja takvih transakcija postoji veći rizik od prijevare, pa su za takve platne transakcije propisani dodatni zahtjevi sigurnosti (pouzdana autentifikacija klijenta koja uključuje dinamičke elemente). Ako se elektroničke platne transakcije iniciraju preko interneta (kreditni transfer preko internetskog bankarstva, plaćanje platnom karticom na internetu) ili uređaja kojim se može koristiti za plaćanje na daljinu (plaćanje mobitelom u slučaju kad se koristi internetski preglednik), tada govorimo o platnim transakcijama s udaljenosti.

33. Što je pouzdana autentifikacija klijenta (SCA) i kada se primjenjuje?

Pouzdana autentifikacija klijenta (engl. *strong customer authentication*, SCA) jest autentifikacijski postupak kojim se potvrđuje identitet korisnika platnih usluga. Pouzdana autentifikacija klijenta zasniva se na upotrebi dvaju ili više elemenata koji spadaju u sljedeće kategorije:

- ZNANJE (nešto što samo korisnik zna, npr. lozinka ili PIN)
- POSJEDOVANJE (nešto što samo korisnik posjeduje, npr. kartica ili token) i
- SVOJSTVENOST (nešto što korisnik jest, npr. otisak prsta ili prepoznavanje glasa).

Pri korištenju ovih elemenata najmanje dva elementa moraju pripadati različitoj kategoriji i moraju biti međusobno neovisni na način da štite povjerljivost autentifikacijskih podataka.

Primjena pouzdane autentifikacije klijenta obvezna je u slučaju kad platitelj inicira elektroničku platnu transakciju te kad korisnik platnih usluga pristupa svojem računu *online* ili izvršava bilo koju radnju s udaljenosti koja može značiti rizik od prijevara povezanih s plaćanjem.

Pouzdana autentifikacija klijenta detaljno je uređena u Uredbi (EU) br. 2018/389.

34. Što je autentifikacijski kôd i kada se koristi?

Autentifikacijski kôd (engl. *authentication code*) jest dinamičan kôd (prihvaćen samo jednom) koji nastaje kao rezultat provođenja postupka autentifikacije i koji omogućuje verifikaciju korisnika platnih usluga.

Za elektroničke platne transakcije s udaljenosti pružatelj platnih usluga bit će dužan primjenjivati pouzdanu autentifikaciju klijenta s elementima koji transakciju na dinamičan način povezuju s određenim iznosom i određenim primateljem plaćanja koje je odredio platitelj pri iniciranju transakcije. Prema tome, riječ je o pouzdanoj autentifikaciji korisnika koja uključuje dinamičko

povezivanje autentifikacijskoga kôda s iznosom i primateljem plaćanja. Budući da autentifikacijski kôd mora upućivati samo na određenu platnu transakciju, posljedica bilo kakve promjene iznosa plaćanja ili računa primatelja plaćanja bit će promjena autentifikacijskoga kôda, odnosno doći će do poništenja generiranoga autentifikacijskoga kôda.

35. Hoće li se pouzdana autentifikacija klijenta (SCA) primjenjivati na sva elektronička plaćanja?

Mjere sigurnosti trebale bi biti u skladu s razinom rizika u vezi s platnom transakcijom. Budući da nije uvijek potrebno tražiti istu razinu sigurnosti za sve platne transakcije, pružateljima platnih usluga dopuštena je primjena izuzeća od primjene pouzdane autentifikacije klijenta (SCA) i dinamičkog povezivanja transakcija. Spomenuta izuzeća uzimaju u obzir rizik, vrijednost plaćanja i kanale kojima se koristi za plaćanja.

Primjeri mogućih izuzeća od primjene SCA-a jesu: transakcije male vrijednosti, beskontaktna plaćanja na POS-u, iniciranje elektroničke platne transakcije na samoposlužnom terminalu za potrebe plaćanja prijevoza i naknada za parkiranje i dr.

Primjeri mogućih izuzeća za platne transakcije s udaljenosti (izuzeće od primjene SCA-a i dinamičkog povezivanja) jesu: plaćanja prema provjerenim korisnicima, ponavljajuće transakcije, plaćanja s računa na drugi račun istoga korisnika platnih usluga, transakcije male vrijednosti, sigurna korporativna plaćanja i transakcije niskog rizika.

Moguća izuzeća od primjene pouzdane autentifikacije klijenta propisana su Uredbom (EU) 2018/389.

ZAŠTITA KORISNIKA PLATNIH USLUGA

36. Što potrošaču omogućuju nova pravila o zaštiti korisnika platnih usluga?

Novim će se Zakonom potrošačima omogućiti ostvarivanje većih prava i bolja informiranost o uslugama koje se pružaju, što naposljetku stvara preduvjete za sigurnije, jeftinije i brže plaćanje, posebice u slučaju plaćanja preko interneta ili mobilnih aplikacija. Zahvaljujući uspostavi novih sigurnosnih mjera potrošači će biti zaštićeniji od prijevara i drugih zlouporaba.

37. Kako je novim Zakonom regulirana odgovornost platitelja za neautorizirane platne transakcije?

Novim Zakonom osigurana je veća zaštita korisnika platnih usluga s obzirom na to da se dodatno ograničuje odgovornost platitelja u slučaju izvršenja neautorizirane platne transakcije. S tim u vezi, odgovornost platitelja za izvršenje neautorizirane platne transakcije (koja je posljedica korištenja izgubljenoga ili ukradenoga platnog instrumenta ili je posljedica druge zlouporabe platnog instrumenta) smanjena je s dosadašnjih 1.125,00 kuna na 375,00 kuna.

38. Kada je platitelj potpuno oslobođen od odgovornosti za neautorizirane platne transakcije?

Platitelj će biti potpuno oslobođen od odgovornosti (tj. banka mu je dužna vratiti cijeli iznos neautorizirane platne transakcije) u sljedećim slučajevima:

- ako gubitak, krađu ili zlorabu platnog instrumenta nije mogao otkriti prije izvršenja neautorizirane platne transakcije
- ako su neautorizirane platne transakcije posljedica radnje ili propusta zaposlenika, zastupnika ili podružnice pružatelja platnih usluga ili subjekta kojemu su njegove aktivnosti eksternalizirane
- ako pružatelj platnih usluga nije osigurao odgovarajuća sredstva za svakodobno obavještanje o gubitku, krađi ili zlorabi platnog instrumenta u skladu sa Zakonom o platnom prometu
- ako pružatelj platnih usluga platitelja ne zahtijeva pouzdanu autentifikaciju klijenta te
- ako pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ne primijeni traženu pouzdanu autentifikaciju klijenta.

Također, platitelj neće odgovarati za iznos neautoriziranih platnih transakcija koje su u slučaju kada je ustanovljen gubitak, krađa ili zloraba platnog instrumenta ili njegovo neovlašteno korištenje izvršene nakon što je platitelj o tome obavijestio pružatelja platnih usluga odnosno osobu koju je odredio pružatelj platnih usluga.

39. Kada platitelj u potpunosti odgovara za izvršene neautorizirane platne transakcije?

Kao i dosad, platitelj će u potpunosti odgovarati za izvršene neautorizirane platne transakcije ako su takve transakcije posljedica prijevarnog postupanja platitelja ili njegova namjernog neispunjenja obveza prema Zakonu o platnom prometu ili zbog neispunjenja tih obveza zbog njegove krajnje nepažnje (npr. držanje PIN-a uz karticu).

40. U slučaju plaćanja karticom, ako iznos plaćanja nije unaprijed poznat (npr. kod rezervacije hotela), koji iznos banka smije rezervirati na računu korisnika platnih usluga?

Novi je Zakon povećao zaštitu korisnika platnih usluga u slučaju plaćanja platnom karticom ako točan iznos platne transakcije nije poznat u trenutku kada platitelj daje suglasnost za izvršenje platne transakcije kao što su npr. rezervacija hotela, usluga rent-a-car, plaćanja na automatiziranim stanicama za opskrbu gorivom i sl. U navedenim slučajevima pružatelj platnih usluga smije rezervirati (blokirati) novčana sredstva na računu za plaćanje platitelja samo ako je platitelj dao suglasnost za točan iznos novčanih sredstava koji treba rezervirati. Pružatelj platnih usluga platitelja mora ta novčana sredstva osloboditi bez odgađanja nakon primitka informacije o točnom iznosu platne transakcije, a najkasnije nakon primitka naloga za plaćanje.

41. U kojem roku potrošač može zatvoriti račun za plaćanje u banci bez plaćanja naknade?

U novom je Zakonu rok za besplatan otkaz okvirnog ugovora, koji potrošač ima sklopljen s bankom, skraćen s 12 na 6 mjeseci. Slijedom toga, korisnik platnih usluga može bez naknade zatvoriti račun za plaćanje u banci nakon proteka roka od 6 mjeseci od dana sklapanja okvirnog

ugovora.

II. ZAKON O ELEKTRONIČKOM NOVCU

Zakon o elektroničkom novcu (u nastavku teksta: novi Zakon) objavljen je u "Narodnim novinama", br. 64/2018. od 18. srpnja 2018. a stupio je na snagu 26. srpnja 2018.

Novi Zakon stavlja izvan snage stari Zakon o elektroničkom novcu ("Narodne novine", br. 139/2010., u nastavku teksta: stari Zakon).

Novi Zakon, kao i stari Zakon, osigurava da se na izdavanje elektroničkog novca i na izdavatelje elektroničkog novca primjenjuju pravila koja se odnose na uvjete poslovanja i obavljanje djelatnosti institucije za elektronički novac koji su propisani u skladu s Direktivom 2009/110/EZ (Direktiva o elektroničkom novcu) i izmjenama te Direktive koje donosi Direktiva (EU) 2015/2366 (Direktiva o platnim uslugama), a koje se primjenjuju u državama članicama EU-a.

Novim se Zakonom uređuju elektronički novac i izdavatelji elektroničkog novca, izdavanje i iskup elektroničkog novca te institucije za elektronički novac, uključujući malu instituciju za elektronički novac. Definicija elektroničkog novca kao ni uvjeti izdavanja i iskupljivosti elektroničkog novca ne mijenjaju se novim Zakonom. Na pružanje platnih usluga od strane institucije za elektronički novac i male institucije za elektronički novac primjenjuju se odredbe novog Zakona o platnom prometu.

Elektronički novac

Elektronički novac jest elektronički, uključujući i magnetski, pohranjena novčana vrijednost koja je izdana nakon primitka novčanih sredstava u svrhu izvršavanja platnih transakcija u smislu zakona kojim se uređuje platni promet i koju prihvaća fizička ili pravna osoba koja nije izdavatelj toga elektroničkog novca, a koja čini novčano potraživanje prema izdavatelju.

Izdavatelji elektroničkog novca

Elektronički novac u Republici Hrvatskoj osim kreditnih institucija (banaka) mogu izdavati i institucije za elektronički novac, uz ishođenje odobrenja Hrvatske narodne banke.

Elektronički novac u Republici Hrvatskoj mogu izdavati i institucije koje su odobrenje dobile od nadležnih tijela drugih država članica EU-a nakon što je proveden postupak tzv. *passportinga* (notifikacije o prekograničnom pružanju usluga), odnosno nakon što je nadležno tijelo države članice EU-a u kojoj je institucija za elektronički novac osnovana obavijestilo Hrvatsku narodnu banku o namjeri pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske.

Osnovne novine sadržane u novom Zakonu jesu sljedeće:

- Redefinirana su isključenja od primjene odredbi novog Zakona (odnosno što se ne smatra elektroničkim novcem).
- Novim Zakonom propisani su dodatni zahtjevi koji moraju biti ispunjeni kod izdavanja odobrenja za izdavanje elektroničkog novca institucijama za elektronički novac, a koji se

uglavnom odnose na povećanje sigurnosti plaćanja. Institucije za elektronički novac koje posluju na osnovi odobrenja za izdavanje elektroničkog novca izdanog prema odredbama starog Zakona trebaju u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu novog Zakona uskladiti svoje poslovanje s novim sigurnosnim zahtjevima iz novog Zakona.

- Novi Zakon uvodi pojam male institucije za elektronički novac koja smije izdavati elektronički novac te pružati jednu platnu uslugu ili više platnih usluga u skladu s rješenjem Hrvatske narodne banke, i to isključivo na području Republike Hrvatske.

Zbog interesa javnosti i važnosti primjene odredbi novog Zakona slijedi pregled odgovora na osnovna pitanja o sadržaju koji je uređen novim Zakonom.

1. Zašto je donesen novi Zakon o elektroničkom novcu?

Direktivom (EU) 2015/2366 (Direktiva o platnim uslugama) izmijenjena je Direktiva 2009/110/EZ (Direktiva o elektroničkom novcu) na način da su dodatno uređeni uvjeti za obavljanje djelatnosti izdavanja elektroničkog novca koji se odnose na povećane zahtjeve sigurnosti, prekogranično poslovanje institucija za elektronički novac te na njihovu mogućnost pružanja novih platnih usluga (usluga iniciranja plaćanja i usluga informiranja o računu).

Novi Zakon donesen je radi usklađivanja s navedenim izmjenama Direktive o elektroničkom novcu.

2. Smatra li se prema novom Zakonu novčana vrijednost kojom se koristi za plaćanja za digitalni sadržaj ili glasovne usluge preko telekom operatera elektroničkim novcem?

Prema novom Zakonu platne transakcije koje telekom operater, uz pružanje elektroničke komunikacijske usluge, provodi za svoje *prepaid* korisnike (koji su unaprijed uplatili novčana sredstva za korištenje telekomunikacijskih usluga) smatrat će se korištenjem elektroničkog novca.

Međutim, platne transakcije koje se obavljaju preko elektroničkih uređaja za kupnju digitalnog sadržaja i glasovnih usluga te u dobrotvorne svrhe ili za kupnju karata neće se smatrati korištenjem elektroničkog novca ako iznos pojedinačne platne transakcije ne prelazi 375,00 kuna te ako ukupni mjesečni iznos za takva plaćanja po korisniku nije viši od 2.250,00 kuna.

3. Koji su primjeri digitalnog sadržaja, glasovnih usluga i elektroničkih karata koji se plaćaju preko telekom operatera?

Primjeri digitalnog sadržaja i glasovnih usluga jesu: preuzimanje videa, glazbe i igara, informacije kao što su vrijeme, novosti, sportski rezultati, televizijsko i radijsko glasovanje i sl. Elektroničkim kartama omogućuje se i olakšava isporuka usluga koje bi potrošači inače kupili kao karte u papirnatom obliku i uključuju npr. prijevoz, zabavu, parking i ulaznice.

4. Hoće li se prema novom Zakonu novčana vrijednost za plaćanja SMS porukama za prijevoz i parking i nadalje smatrati elektroničkim novcem?

Prema novom Zakonu kupnja elektroničkih karata za plaćanje prijevoza ili parkinga SMS porukama *prepaid* korisnika smatrat će se i nadalje korištenjem elektroničkog novca (odnosno smatrat će se da je riječ o platnoj usluzi).

Međutim, ako se plaćanja za određene kategorije (digitalni sadržaj, glasovne usluge, elektroničke karte i donacije) po pojedinom korisniku provode unutar propisanih vrijednosnih ograničenja za primjenu isključenja (375,00 kuna po platnoj transakciji i 2.250,00 kuna ukupno mjesečno po korisniku), tada se takva plaćanja, uključujući plaćanja SMS porukama za prijevoz ili parking, neće smatrati korištenjem elektroničkog novca.

5. Hoće li se novčana vrijednost kojom se koristi za plaćanja SMS porukama za kupnju fizičke robe ili usluga i nadalje smatrati elektroničkim novcem?

Isključenje za telekom operatere iz novog Zakona koje se može primijeniti na određene kategorije plaćanja koja se provode unutar propisanih vrijednosnih ograničenja nije primjenjivo na plaćanja za kupnju fizičke robe ili usluga. Slijedom navedenog, platne transakcije *prepaid* korisnika koje provodi telekom operater za kupnju fizičke robe ili usluga (npr. kupnja hrane ili pića na samoposlužnom uređaju SMS porukama) i nadalje će se smatrati korištenjem elektroničkog novca.

6. Kako će potrošači znati koji telekom operateri posluju unutar propisanih vrijednosnih ograničenja?

Popis telekom operatera koji provode platne transakcije unutar propisanih vrijednosnih ograničenja za primjenu isključenja (pa se novčana vrijednost na računu *prepaid* korisnika koja se koristi za plaćanja ne smatra elektroničkim novcem) objavljuje se u registru koji vodi Hrvatska narodna banka i u središnjem registru koji vodi Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

7. U novom Zakonu ne navode se „institucije za elektronički novac pod izuzećem“, jesu li one ukinute?

Institucije za elektronički novac pod izuzećem preimenovane su u male institucije za elektronički novac. U načelu je riječ o istim institucijama čije je poslovanje i nadalje ograničeno na područje Republike Hrvatske. Novi Zakon donosi određene izmjene u smislu zahtjeva za njihovo osnivanje i poslovanje.

Također, novim Zakonom ukida se ograničenje iznosa elektroničkog novca koji se može pohraniti na platnom instrumentu ili računu za plaćanje.

8. Što je mala institucija za elektronički novac i koje usluge smije pružati?

Mala institucija za elektronički novac jest izdavatelj elektroničkog novca za čije su osnivanje i poslovanje propisani manji kapitalni zahtjevi nego za institucije za elektronički novac, ali s određenim ograničenjima, među kojima izdvajamo sljedeća:

- smije izdavati elektronički novac i pružati platne usluge povezane s izdavanjem elektroničkog novca isključivo na području Republike Hrvatske

- smije pružati samo određene platne usluge (usluge od 3. do 6. iz Zakona – izvršenje platnih transakcija, izdavanje platnih instrumenata i prihvaćanje platnih transakcija, novčane pošiljke) u skladu s rješenjem Hrvatske narodne banke
- ne smije pružati nove platne usluge – usluge iniciranja plaćanja i usluge informiranja o računu.

9. Postoji li službeni popis izdavatelja elektroničkog novca?

Na internetskoj stranici Hrvatske narodne banke dostupan je:

1. Registar pružatelja platnih usluga i izdavatelja elektroničkog novca
2. Popis institucija za elektronički novac osnovanih u drugim državama članicama

© HRVATSKA NARODNA BANKA